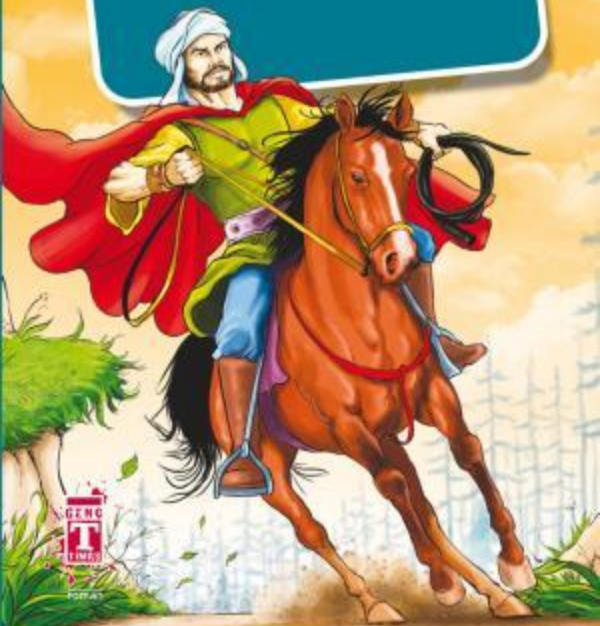

Ahmet Yılmaz Boyunağa

KOÇYİĞİT

Seyit Battal Gazi

GENÇ
TİMUR

FORMAS

Birinci Bölüm

Prences Eleonara

Sekizinci yüzyıl başları... Güzel bir yaz mevsiminin yaklaşmakta olduğunu haber veren ılık rüzgâr, Boğaz'ın sularını dalgalandırıyor. Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti Konstantinopolis¹ üzerinde çan sesleri yankılanıyor.

Şehirdeki herkeste bir telâş... Atlarını sinirli sinirli mahmuzlayan imparatorluk muhafızları varegler², sallanmasın diye kılıçlarını tutarak koşan piyadeler ve yer yer toplanarak aralarında konuşan halk... Herkesin ağzında tek bir isim var: Battal Gazi!

Bu isim şehrin her yanından duyuluyor. Her sokakta ve her evde tek bir kişi konuşuluyor: Battal Gazi...

Arenadaki dövüşler, at ve araba yarışları, yarışlardaki bahisler... Bizanslıların eski neşesinden eser yok.

1 İstanbul'un Bizans dönemindeki ismi.

2 Doğu Avrupa kökenli paralı askerler.

Battal'ın adı anılırlarken istavroz çıkarılıyor³ ve ürkek ürkek etrafa bakılıyor.

Saray surlarının dibinde dört-beş muhafız toplanmış aralarında konuşuyordu... Kırk yaşının üzerinde gösteren, yüzünün sağ yanında kılıç yarası olan biri,

– Battal'a kılıç, ok ve mızrak işlemez, dedi. Gözle-
rimle gördüm. Üzerine gelen bir mızrağı, havadayken
kırbacıyla ikiye böldü. Göğsüne bir gürz⁴ indiği hâlde,
atının üzerinde sarsılmadan dimdik duruyordu.

Yirmili yaşlarında görünen bir vareg,

– Vartan Dayı, bak söylüyorum. Onda bir tılsım varmış.
Onun için ok da kılıç da işlemezmiş bedenine, diye konuştu.

Başkaları söze karıştı:

– Doğrudur. Su üzerinde yürüdüğünü görenler bile
olmuş!

– Dilimizi de çok iyi konuşabiliyormuş.

– Yalnız Rumca'yı değil, Ermeniceyi de...

– Yaşlı bir rahip kadar da bilgisi varmış.

– Ne Rahibi? Piskoposları⁵ ve patriği⁶ bile cebinden
çıkarmak kadar Hristiyanlık bilgisine sahipmiş.

– Bazen keşiş kıyafetine girip dinî konularda tartışı-
yormuş bizimkilerle. Ama onunla tartışanlar Müslüman
oluyormuş sonunda.

3 Hristiyanların elleriyle göğüslerinde haç işareti yapmaları.

4 Ucu top biçiminde eski bir silah, topuz.

5 Üst kademedeki Ortodoks din adamı.

6 Ortodoks kilisesinin başında bulunan en yüksek rütbeli piskopos.

– Basileus⁷ onu yakalayana kucak dolusu altın verecekmiş!

– Evet! Hatta onu domestik⁸ yapacakmış!

Bu konuşmalar olurken Vlaherna Sarayı'nın geniş balkonunda saçları bahar kokuları taşıyan rüzgârla uçuşan üç genç kız, caddeyi dolduran askerlerin ve halkın telâşlı hâline bakıyorlar.

Biri esmer, biri kumral ve biri de sarışın üç genç kız... Üç kızdan biri var ki diğerlerinden daha güzel. Üçünün de üzerinde çok şık kıyafetler var; ama o kızın sapsarı, gür ve uzun saçları beyaz ipekten yapılmış zarif elbisesinin omuzları üzerine dökülmüş... Beyaz ve pürüzsüz teni, yüzüne bebeksi bir masumiyet katmış. Uzun kirpiklerinin arasından yeşil gözleri iki zümrüt gibi ışıltıyor... Olsa olsa on dört, on beş yaşlarında...

Diğer iki kızdan esmerin sevecen; kumralınsa kendini beğenmiş bir havası var.

Sarışın kız, balkondan çekilirken,

– Nedir bu çan sesleri, neden bu telâş Aspasya, diye sordu.

Yirmili yaşlarında gözükten esmer kız balkondan çekilirken saygılı bir tavırla,

– Başında Battal'ın bulunduğu İslam kuvvetleri bizimkileri yine yenmiş. Yeni bir ordu için hazırlık yapılmıyormuş, cevabını verdi.

7 Bizans imparatorlarının lakabı.

8 Başkumandan.

Eleonora,

– Battal! Battal! Devamlı bu ismi duyuyoruz, diye sesini yükseltti. Nedir bu Müslümanlardan çektiğimiz? Başlarındaki bu adam da kim oluyor? Sevgili babam bunca gücüyle neden onu yok edemiyor?

Bir süre kimseden ses çıkmadı. Neden sonra Aspasya'nın,

– Etmeye çalışıyor prensesim, diyen sesi duyuldu. Fakat Müslümanlar kuvvetlerimizi hep dağıtıyor. Battal çok güçlü biri; tam bir savaşçı...

Aspasya sözün burasında duraksadı. Dilinin ucuna gelen bir şeyleri söyleyip söylememe konusunda tereddüt yaşıyordu. Herkesin ona baktığını görünce,

– Onun için barbar diyorlar ama bence o kesinlikle çok iyi biri, diyerek ağzındaki baklayı çıkarttı.

Kumral tenli Marya,

– Çok iyi biri mi? Sanki onu tanıyormuş gibisin Aspasya, diyerek güldü.

Saray Nazırı'nın⁹ kızı olan Aspasya içini çekti. Gözleri ufuklara dalmış bir şekilde arkadaşının sorusunu cevapladı:

– Evet, onu tanıyorum!

Diğer iki kız hayretle birbirlerine baktılar. Prens Eleonora, kendine hâkim olamayarak elini ağzına götürerek,

– Nee, Battal'ı gerçekten gördün mü, ne zaman ve nerede, diye sordu.

9 Saray işlerinden sorumlu yetkili.

Anadolu orduları komutanının kızı olan Marya, istavroz çıkararak,

– Şaka yapıyor olmalısın. Hem nasıl oldu da sağ kalabildin, diye sordu. Onunla karşılaşan sağ kalamazmış, ölülmüş...

Aspasya, dalgınlığından sıyrılarak arkadaşlarına baktı ve

– Evet, gördüm, diye konuştu. Geçen yaz Kayseri'ye gittiğimde... Sağ kalabilmeme gelince onunla her karşılaşmanın öleceği, bizim askerlerin ortaya attığı söylentilerinden başka bir şey değil. Gerçi kendi yönlerinden haklılar; çünkü Battal'ın karşısına düşmanı olarak çıktıklarında sağ kalmaları mümkün değil.

Eleonora, heyecanla elini kalbine götürerek,

– Ne yani Battal'ı dövüşürken de mi gördün, diye sordu.

Aspasya bu soruya eliyle göstererek,

– Evet, hatta onunla size yakın olduğum şu mesafe kadar yakın bulundum, diye cevap verdi.

Prenses Eleonora ve Aspasya küçük yaşlarından beri samimi arkadaşlıklar. Prenses, bu yüzden Aspasya'nın kendisinden bir şey gizlemesine çok içerlemişti. Duygusunu,

– Ah Aspasya! Böyle büyük bir olayı benden gizlediğin için seni asla affetmeyeceğim, diyerek dışa vurdu.

Aspasya kendisini affettirmek için

– Lütfen Eleonora! Şimdiye kadar senden hiçbir şey gizlemediğimi iyi bilirsin; ama bu farklıydı.

Eleonora'nın merakı diğer duygularımı bastırduğundan,
– Neyse, anlat bakalım. Anlatırsan affederiz belki,
diyerek Aspasya'nın konuşmasını istedi.

Aspasya anlatmaya başladı:

– Peki, Prenses Eleonora ve sevgili Marya! Bildiğiniz gibi biz Kayseriliyiz. İnsan cennet gibi bir şehirde yaşasa bile doğduğu yeri özleyiyor. Babam da doğduğu toprakların özleminden kurtulmuş değil. Konstantinopolis'te her istediği elinin altında olduğu hâlde Kayseri der de başka bir şey demez. Yalımızda, yemek yerken sohbet ederken sözü iki de bir Kayseri'ye getirir; halamdan, onun yaptığı yemeklerden, avladığı keklüklerden, yaylalarda içtiği buz gibi sulardan, yediği üzümlerden bahseder durur.

Marya,

– Bunları neden anlatıyorsun, asıl konuya gelsene lütfen, diye atıldı.

Aspasya anlatmaya devam etti:

– Geçen yaz babamın anlattıklarının da etkisi altında kalarak Kayseri'ye gitmeye karar verdim. Aslında bu isteğimi bizimkilere söylediğimde annem hemen itiraz etti ve kendisinin gitmek istemediğini söyledi. Onu anlıyordum. Görümcesini yani halamı görmek istemiyordu.

Prenses Eleonora ve Marya, bu söz üzerine gülüştüler. Aspasya da biraz duraksadı. Tebessüm ettikten sonra konuşmaya devam etti:

– Neyse, ben ona “Sen gelmesen de olur anneciğim. Ben yalnız gidebilirim.” dedim. Babam gitmek istiyordu

ama görevinden ayrılabilir durumda değildi. Memleketimize gideceğim için sesini çıkarmadı. Sonunda annemin de gönlünü yaparak yola çıktım.

Babam, oradaki akrabalarına neredeyse bir araba yükü hediye yollamıştı. On muhafız da yanımdaydı. Günlerce süren ama keyifli bir yolculuktan sonra Kayseri'ye ulaştık. Öyle candan ve sevgi ile karşılandım ki anlatamam. On beş gün kadar halamın kızları ile gezip dolaştık.

Amuriye¹⁰ Tekfuru'nun¹¹ eşi ve kızları da benim geldiğimi öğrenmişler, ziyaretime geldiler. Tabii bunun bir menfaat ziyareti olduğunu anlamayacak kadar akılsız değildim. Saray Nazırı'nın kızı ne faydalar sağlamaz ki tekfura... Hanımı da kızı da etrafımda pervane oldular. Ben de oraya kalp kırmak ya da surat asmak için gitmediğimden onların niyetlerini umursamayıp eğlenmeye baktım.

Giderlerken ille de bizi davet ettiler. Sınır boylarında âdetmiş. Başka eğlenceleri olmadığı için beyler ve hanımları, birbirlerine misafir olarak gider, günlerce kalırlarmış. Eniştem işleri olduğu için gelemedi. Halam da kış için et kurutacak, salça yapacaktı. Ha, unuttumdan söyleyeyim, halam kadar evine düşkün bir kadın görmedim. Annem eğlenceden başka bir şey düşünmez. Ben de bir kadının hayatı eğlence ile geçmeli, diye düşünürdüm. Fakat halamı görünce bir kadının nasıl olması gerektiğini anladım.

10 Emirdağ ilçe merkezine 13 km. uzaklıkta antik bir şehir.

11 Tekfur, sınırdaki bölge valisi.

Prenses Eleonora, sabırsız bir tavırla,

– Hani Battal’dan bahsedecektin, diye sordu.

Aspasya, “Tam da onunla karşılaşmamıza gelecektim.” dedi ve devam etti:

– Halam ve eniştem, kızları ile beraber on gün kadar Amuriye’ye misafir olarak gitmeme izin verdiler. Halamı gelmeye bir türlü ikna edemedik. “Hizmetçiler benim gibi et kurutamaz ve salça yapamaz!” deyip duruyordu. Eniştem de, “Aspasya ne kadar ısrar edersen et onu yerinden kıpırdatamazsın. O işlerini kendisi yapmazsa rahat edemez!” dedi.

Yanımdaki on muhafızın yanına eniştem “Ne olur, ne olmaz!” diyerek üç muhafız daha kattı. Hemen yola çıktık.

Yolculuğumuz sakin bir şekilde devam ediyordu ki ormanlık bir yerde, pusuya düşürüldük. On iki vahşi suratlı eşkıya bize saldırdı. Muhafızlarımız yiğitçe çarpıştılar. Fakat yedi tanesi ok yiyerek öldü. Geriye kalan altı muhafız kılıçla dövüşüyordu. EşkİYaların yedisini de tepelediler. Fakat kalan muhafızlar da birer birer atlarından düştü.

Amuriye Tekfuru’nun eşi, saçlarını yoluyor ve “Bunlar çok zalimdir, mahvolduk!” diye ağlıyordu. Arabanın içerisinde korkudan birbirimize sarılmış gözyaşları içerisinde sonumuzu bekliyorduk.

EşkİYalar son muhafızımızı da öldürünce arabaya yöneldiler. Hepimizi dışarı çıkarıp bize saldırdılar. Bo-

ğuşmaya başladık. Kıyafetlerimiz yırtılmıştı; perişan bir hâldeydik... Ağlayarak onlara, bizlere dokunmamaları için yalvarıyorduk. Fakat bu yalvarışlarımız onları yumuşatacağı yerde hırslandırıyordu.

Elinden kurtulmaya çalıştığım biri, âdeta ağzından salyalar akarak “Elimden kurtulamazsın güzelim!” diye homurdanıyordu. Ben, “İmdaaaat! Kimse yok mu?” diye haykırırken “Yok güzelim, yok. Elimden kimse alamaz seni!” diye söyleniyordu.

Artık her şey bitti diye düşünüyordum. Babam, anem, yaşadığımız bu güzel şehir, siz arkadaşlarım kısacası bütün sevdiğim gözlerimin önünden geçti.

Namusuma zarar gelsin istemiyordum. Onun için üzerime çullanan eşkıya ile ölünceye kadar boğuşmaya kararlıydım. Bir fırsatını bularak elini ısırardım. Feryat edip elini çekti. Sonra yine büyük bir kızgınlıkla “Elimden kurtulamazsın!” diyerek bana bir tokat attı. Sendeledim. Başımda şimşekler çaktı. Tam o anda, işte o anda...

Aspasya sustu. Anlattığı olayları sanki tekrar yaşıyordu. Onu heyecanla dinleyen arkadaşları, “Eee, o anda ne oldu? Anlatsana Aspasya, niye sustun?” diye sordular.

İçini çeken Aspasya, “O anda, tüyler ürperten bir nara duyuldu.” diye devam etti.

“Heeeeeyt yol kesip kadınlara yiğitlik taslayan uğrular!¹² Derhal gidin, yoksa leşlerinize ormanı kirleteceksiniz!”

12 Hırsız.